

TAPE NO. 11, SIDE 2

Subject: tak bat kha: o sa: n at Wat Co: m Tho: g

Date	No.	Speed	Time	Subject
------	-----	-------	------	---------

พระพุท น้าเกี่ยวนี้ไ้เวลาแล้ว พระสงฆ์จะไ้เจริญพระพุททมนต์ ขอเชิญท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย
ตั้งใจสมาทานรับเบญจศีล ๗ กาลบัดนี้

อาจารย์ ไหว้พระให้อุมาสกอุมาสิกาวาคาม

อาจารย์ ขอขมา

พระเทศ เป็นภาษาบาลี

อาจารย์ ขอศีล 5

พระ ขึ้นโมกข์สละ 3 ครั้ง ให้อุมาสกอุมาสิกาวาคาม

พระเทศ อรหัง

พระเทศ ศีล 5 ให้อุมาสกอุมาสิกาวาคามพร้อมกันรับเอา

อาจารย์ อาราธนาสูตรพระปลิศ

พระเทศ เป็นภาษาบาลี

พระสวด

พระเทศ ขึ้นเมือง

พระ ขึ้นโม 3 ครั้ง

พระเทศ ขึ้นเมือง ๗ บัคนี่พระอาคมภาภจะไ้แสดงพระธรรมเทศนาในอนิสังฆ์ภาในอนิสังฆ์นังการถวาย
เจกีย์ข้าวสาร เพื่อเป็นเครื่องสละสติปัญญา เพิ่มพูนพระปทาของพระศาสนิกชนในพุทธบริษัททั้ง
หลายบรรดาที่มาประชุมกัน ๗ ที่นี้พร้อมสมควรแก่กาลเวลา

เนื่องในวันนี้ ทางวัดจอมทองไ้มีพิธีทำบุญทักษาทรข้าวสารขึ้น การที่ทางวัดจอมทองเรา
ไ้ริเริ่มเพื่อหาทุนการทำบุญทักษาทรข้าวสารขึ้นอย่างนี้ ก็เนื่องจากว่าทางท่านเจ้าอาวาสเป็นประ
ธานพร้อมด้วยคณะกรรมการวัดและสัตตชาพระภิกษุแห่งบ้านทุ่งพร้าว ไ้มาลงความเห็นกันแล้วว่า
วัดจอมทองเราไ้ไ้เจริญรุ่งเรืองมา เป็นระยะกาลครั้งหนึ่งและก่อนแต่เดิมมานั้น วัดของเราไ้ไ้
มีพระวิหารอยู่ตงหนึ่ง ก่อการนานมาพระวิหารของเราก็ไ้ถูกไฟเผาไ้ไป จึงซำรูกถูกรุทรมทั้ง
เราท่านทั้งหลายไ้เห็นพระวิหาร เก่าชุกทางข้างนี้ อันนี้เราจะเห็นว้วัดจอมทองเราไ้แต่ก่อนเจริญ
รุ่งเรืองมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่ไ้ถ้อเขาดงเป็นธรรมดาเมื่อมีความ เจริญ เกิดขึ้นความเสื่อมไปเป็นธรรมดา
แต่อย่างไ้ก็ไ้ในปัจจุบันนี้ทางการคณะสงฆ์ และรัฐบาลท่านไ้มาพิจารณาเห็นแล้วว่าวัดทุกวัดนั้น
สมควรที่จะเป็นที้เจริญของสัตตศาสนาชน ไ้เข้ามาเยี่ยมกราชไปนมัสการวัด-วัดจึงสมควรจะไ้รับ
การพัฒนาไ้คือการทำให้อุดหนุนหรือว่าเจริญขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะวัดเป็นจุดรวม เป็นศูนย์กลางของชนไทย
ทั่วไป บุคคลที่เข้ามาในวัดแล้ว ย่อมจะทำให้อุดหนุนเงินเบิกบาน เมื่อไ้มายินเสียงระฆังดังอย่าง

กังอย่างนี้เป็นต้น ทำให้อวิชชาบังเกิดอารมณ์เยือกเย็นขึ้นมาได้ วิชาแต่ละวิทยายามสร้าง
 สิ่งที่มีมันบอคือบงามคือสิ่งที่มีมันบอคือบงามว่างทั้งเสีย แล้วก็สร้างสิ่งอันถึงยามมาแทนใหม่
 แยกการสร้างขึ้นการพิชชาว่ากันนั้น จำเป็นอยู่เองที่เราจะต้องพึ่งพาอาศัย พุทธศาสนิกชนโดย
 ทั่วๆไป บอใจว่าสัตว์ทวารวดีของสงฆ์จะอาศัยสัตว์ทวารวดีของสงฆ์แห่งเดียว อันนั้นมัน
 เป็นไปไม่ได้ เพราะว่าวิชาของเราไม่มีสัตว์ทวารวดี เพราะฉะนั้นการสร้างการปฏิสังขรณ์
 วิชาอาราม การสร้างพิชชาว่ากันในปัจจุบันจึงต้องอาศัยพ่อแม่พี่น้อง พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย
 ที่มีใจบุญ ใจช่วยกันเสียสละทรัพย์ คบเล็ดเล็กน้อยเพื่อจะให้สิ่งก่อสร้างนั้นสำเร็จลุล่วง
 ไปด้วยดี เพราะเหตุนี้ทางคณะสงฆ์ เจ้าอาวาสวัดทวารวดี จึงได้ริเริ่มทำบุญตักบาตร
 ข้าวสารขึ้นครั้งนี้ ก็เพื่อจะหาทุนอันนี้เอาไปทำการก่อสร้างพระวิหาร เราที่ผู้มีบุญสำเร็จ
 เรียบร้อย แยกการสำเร็จหรือไม่สำเร็จนั้น จะต้องอาศัยแรงสัตตชาพุทธบริษัททั้งหลายโดย
 ทั่วๆไป จะเป็นผู้ช่วยกันในทางแรง ในกำลัง ในทางวาจาอย่างไรก็ดี สิ่งใดที่มีมันจะลุล่วง
 ไปด้วยดีก็ขอให้อาจารย์ช่วยกัน สามัคคีกันไว้ ความสามัคคีถ้าเรามีแล้วยอมจะนำความเจริญ
 เกิดขึ้นแก่อารามของเรา ดังนั้นพระพุทธรูปของเราก็จึงกล่าวไว้ สรรเสริญความสามัคคี ดังที่อาตมา
 ไต่ถามเป็นกะหูเบื้องต้นนั้นว่า ความสามัคคีคือการพร้อมเพียงของหมู่ชนทั้งหลาย ยอมนำความ
 เจริญมาให้ เพราะฉะนั้นความสามัคคีอันนี้เราจึงควรรักษาไว้ ความสามัคคีนั้นท่านแบ่งเป็น
 3 อย่างคือ ความสามัคคีทางกาย ความสามัคคีทางวาจา ความสามัคคีทางจิตใจ เมื่อเรา
 มาประชุมเริ่มกันในทางกาย ว่าเราจะสร้างสิ่งนั้นเราจะทำสิ่งนี้เมื่อมีความพร้อมเพียงกัน
 เป็นก็ว่ามีความสามัคคีกันทางวาจา ส่วนสามัคคีในทางใจ ส่วนสามัคคีในทางใจนั้นเป็นต้น
 ว่าเราจะก่อสร้างอะไรมั่ง ตักบาตรในครั้งนี้ก็ต้องอาศัยแรงสัตตชาขอออกนอกเขตสงฆ์เราทั้งหลาย
 จวบกันตลอดไปเอาเก็บถ้ำข้าวสารมาครั้งนี้เป็นต้น จึงอาศัยความสามัคคีนี้เอง เพราะฉะนั้น
 ความสามัคคีท่านจึงกล่าวว่าเป็นคุณธรรมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ในหมู่ชนทั้งหลายโดย
 ทั่วๆไป แต่อย่างไรก็ตามยังมีธรรมอีกประการหนึ่ง ที่เราพุทธศาสนิกชน จะต้องอาศัยก็คือ
 ว่าสัตตชา - สัตตชานี้คือความเชื่อ ที่นี้จะเชื่ออะไรมั่งเขาก็ต้องตอบว่า เชื่อในคุณธรรมของ
 พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เชื่อในบาป ในบุญ ในคุณ ในโทษ ในประโยชน์ และไม่
 ใจประโยชน์ ความเชื่ออย่างนี้แหละท่านเรียกว่าสัตตชา ที่นี้เมื่อบุคคลมีสัตตชา บุคคลผู้มีสัตตชา
 นั้น จะเปี่ยมอะไรมั่ง จะทำอะไรมั่งก็ต้องอาศัยความเชื่อของตัวเอง ว่าเราทำไปแล้วเรา
 ยอมจะได้รับผลตอบแทน ผลดีของมันอย่างนั้น เมื่อคิดอย่างนี้แล้ว เราทำแล้วเรามีความ
 เชื่อ เราก็ทำ บางทีเราก็ไม่ทำ บางทีก็ทำไปโดยความไม่เต็มใจ ทำอย่างนี้เป็นวัฏฏะอย่าง
 นี้ก็มีอันนี้เรียกว่าขาดสัตตชา คือขาดความเชื่อ ที่นี้เมื่อเรามีความเชื่อแล้ว จะต้องมีความ

เลื่อมใส เราเชื่อในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์อย่างนี้เราต้องมีความเลื่อมใส ในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ อย่างนี้ขึ้นไปเราจึงจะได้บุญได้กุศล การทำบุญตักบาตรข้าวสารในวันนี้ ก็ต้องอาศัยความเชื่อ ของพระพุทธรูปศาสดาทั้งหลาย โดยการที่มาว่าการทำบุญตักบาตรนั้น บาตรข้าวสารนี้ย่อมมีผลมาก มีอานิสงส์มาก สามารถทำให้บุญกุศลเหล่านั้น หลุดพ้นจากกิเลสละ คือกิเลสเครื่องหนักรวมอยู่ในชรรษสันดาน เราทำบุญให้ทานทุกวันนั้นก็หวังจะเปลื้องกิเลส คือความโลภ โกรธ หลง ให้มันจกไปจากจิตจากใจ จากสันดานของตัวเรา อย่างน้อยที่สุดคือยังเขามางลงไปยังก็จะเป็นการดี นั่นการทำบุญให้ทานในพุทธศาสนา ความมุ่งหวังของเราก็มักนี้ ก็ว่าบุญกุศลนั้นเมื่อกิเลสมาก ก็ทำให้จิตใจขุ่นมัว เศร้าหมอง ฝันเมื่อจิตใจขุ่นมัวเศร้าหมองขึ้นแล้ว อารมณ์ต่างๆมันก็เกิดขึ้นมาทำให้อจิตใจเศร้าหมอง จะทำอะไรก็ไม่ได้ เมื่อจิตใจเศร้าหมองแล้ว การกระทำต่างๆนั้นก็ยอมบอบส่ออาคเช่นเดียวกัน เพราะว่าใจเรานั้นเป็นนาย ใจเป็นหัวหน้า ทุกสิ่งทุกอย่างสำเร็จขึ้นแล้วแต่ใจ ทางมาคำว่า "มโน บุญมัง กมาธัมมัง มโนเศฐรา มโนมายา" ซึ่งแปลว่า ธรรมทั้งหลายใจเป็นนาย เพราะฉะนั้นการทำบุญถือทานก็ดี การรักษาศีลก็ดี ฟังพระธรรมเทศนาก็ดี การภาวนาที่ดี เพื่อชำระจิตใจให้สะอาดหมดจด จากกิเลสทั้งหลายอันมาทำพันในจิตใจเรา ในฐานะที่เป็นศาสนิกชน ทุกท่านทุกคนต่างปรารถนาถึงพระนิพพานในที่สุด เพราะว่าพระนิพพานนั้น เป็นที่ดับกิเลสและกองทุกข์ตั้งมวลด เมื่อเราถึงพระนิพพานเราก็เรียกได้ว่าได้ถึงสุขอย่างยิ่ง พระนิพพานนั้นเป็นพระบรมอย่างยิ่งดังมาคำว่า "นิพพานัง ปารมัง สุขัง" ซึ่งแปลว่านิพพานเป็นสุขอย่างยิ่งอย่างนี้ แต่ทราบใดที่เรายังบอบเสียดกิเลสละ ครานั้นเรายังบอบใจถึงนิพพาน นั้นเรามาทำบุญตักบาตรกันทุกวัน ก็เพื่อว่าจะให้อเข้าไปสู่นิพพาน ถึงแม้จะไม่ถึงชาตินี้ เราก็พยายามทำทุกอย่างไป ให้อถึงในชาติหน้า กิเลสทั้งหลายต่างๆ เช่น ความโลภ ตานกั้ก็หักจกโดยการถือทานนี้ ความโลภมีมาก เรามริจากไป ถ้าจกกิเลสข้อนี้คือความโล นั้นเอง เมื่อเราทำแล้วหมายความว่าเราสละ มัทธิยะ ความกระหมื่นขึ้นได้ ก็เรียกได้ว่าเรากำจกกิเลสไปแล้วข้อหนึ่ง คือความโลภ ความโกรธก็เหมือนกัน เรามีศีลรักษา ถิ่นนี้รักษากายวาจา เพราะฉะนั้นบุญกุศลที่มีคิด ก็แสดงความรักออกมาข้างนอก ส่วนความหลงนั้น คือรักษาด้วยการเจริญภาวนา ชาวพุทธเราทั้งหลายได้ทำบุญถือทานในวันนี้ เริ่มต้นก็ด้วยการรักษาศมาทานศีลก่อนจึงสดับดับฟังพระธรรมเทศนา แล้วก็หัดก็เรียกได้ว่าเราทำบุญ ทุกครั้งจะต้องประกอบด้วยทานามัย ศีลมัยและภาวนามัย การฟังพระธรรมเทศนา ทำให้อเกิดมีปัญญาทำให้อดวงจิตแจ่มใส ทำให้อสิ่งไหนที่เราสงสัยอยู่ในใจเราหายไปก็เพราะฉะนั้นในปัจจุบันนี้ ทางวิภาวอารามของเรา มีความต้องการทรัพย์สินหรือว่ามีปัจจัย อันจะมาพัฒนาวัดที่นี้พอแม่ สัตถาประชานเราทั้งหลาย มาทำบุญถือทานนี้จึงนับได้ว่าท่านทั้งหลาย เป็นผู้ที่มีกุศล เจตนาอันแรงกล้ายิ่งและอาตมาภาพขอฝากไว้ในถันถันขอไปว่า ขอให้อท่านทั้งหลาย รัรักษา สิ่งการ เสียสละ จะรักษาไว้ถึงความสามัคคี พระวิหารของเราจึงจะสำเร็จลุล่วงขอไปได้ อาตมาขอฝากความหวังไว้ว่าขอไปในกาลข้างหน้าวิหารวิจจอมทองเรา ก่อร่างสร้างตัวขึ้นมา ก็จะต้องอาศัยแรงสัตถาของท่านทั้งหลาย เป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นในปีต่อไป หากท่านทางเจ้าอาวาส ก็จะมีการทำบุญอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อหาทุน

มาสร้างพระวิหารกัน ก็ขอท่านทั้งหลายเป็นกำลังใจ กำลังทรัพย์ ภาย มาช่วยกันให้มันสำเร็จลุล่วงลงไป จะเรียกได้ว่าเป็นพุทธศาสนิกชน ผู้มีศรัทธามั่นคงในพระพุทธศาสนาโดยแท้ บุญกุศลอันเกิดจากการเสียสละของท่านทั้งหลายในครั้งนี้ ก็เรียกได้ว่าเป็นการเสียสละอย่างยิ่ง เหมือนกัน ส่วนอนิสงฆ์นั้นไม่มีปัญหา เพราะว่า การเสียสละย่อมเกิดผลคือ การขจัดความโลภนั้นเอง บุญกุศลอันเกิดจากการครั้งนี้ เกิดความที่ใจเราทั้งหลาย ว่าเราทำความดีความงามมามาก เราได้เสียสละซึ่งปัจจัย บำรุงวัดวาอาราม เมื่อความนึกคิดได้แบบนี้ ก็ทำให้อจิตใจชุ่มชื่นเบิกบาน อันนั้นแหละเป็นตัวบุญกุศล อันท่านทั้งหลายจะพึงได้รับ ในปัจจุบัน อานาคคนี่ ส่วนในภพหน้านั้น มีบุญงามความดี มีศีลมีกัลยาณธรรมแล้ว กับต้องสงสัยว่าเราจะไปสู่อุภยคติ ไปสู่สุคติ คือโลกสวรรค์อันเป็นที่เกิด การเทศนาในวันนี้เป็นการ เทศนาอนิสงฆ์ การทำบุญตักบาตรถวายข้าวสาร อาจมากก็เห็นว่า พอสมควรแก่กาลเวลา

ในที่สุคนี้อาตมา ขออังกุณพระศรีรัตนตรัย มี พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และบุญกุศล อันท่านทั้งหลายได้ร่วมกันเสียสละซึ่งปัจจัย มาทำบุญในวันนี้ จงมารวมกันเป็น กาศะวะเคระอันแรงกล้า กลมรรคาลิให้ท่านพุทธศาสนิกบริษัททั้งหลาย ปราศจากเสียซึ่ง ภัยพิบัติ โรคภัย นาาประการและจงประกอบไปด้วยอายุ-วรรณะ-สุขะ-ภาวะ แม้ท่านทั้งหลายมีความมุ่งมาจปรารถนาสิ่งใดเป็นไปเ็นทางที่ขอบที่ควรแล้งไร ขอให้อความมุ่งมาจปรารถนาของท่านทั้งหลาย จงเป็นผลสำเร็จแก่ท่านทั้งหลายทุกประการ

เณรของทาน

อาจารย์
พระให้พร

ชินนโมตัสสะ ขอมอบถวายข้าวสารให้อุบาสกอุบาสิกาว่าตาม
แกอุบาสกอุบาสิกา

The Alms of Uncooked Rice Ritual at Wat Comthong
A sermon was delivered by a monk of Wat Comthong. 4/12/67

Monk: It is /an appropriate moment/ time that /the assembly of/ monks
the
will begin to recite portions from "Law and Truths" or
the Dhamma (caren phra phuthamon). All Buddhist follow-
ers, please concentrate and /get ready/ to receive the five
precepts.¹⁻²

Lay Leader: Leads the lay community to pay their homage to Lord
Buddha.³

Asks the assembly of monks for forgiveness (kokama).⁴

Monk: Recites in Pali.⁵

Lay Leader: Requests for the five precepts.⁶

Monk: Begins /the formal recital/ in Pali ...⁷

The lay community repeats the Pali recital.

Recites the five precepts. The lay community repeats the
five precepts.⁸⁻¹⁰

Lay Leader: Requests for the Sutra Phra Palitra Recital.¹¹

Monk: Responds in Pali ...¹²

Monk: Delivers a sermon in the northern Thai dialect.¹³

I will begin to deliver a sermon on merit of giving alms of
uncooked rice, which will enlighten your wisdom.¹⁴⁻¹⁶

Today, Wat Comthong sponsors the alms of uncooked rice ritual.¹⁷
The purpose of the ritual is to raise some /needed/ funds /to re-
novate the old Viharn/.¹⁸ The abbot as the chairman, the lay com-
mittee and the lay community from the village of Tung prow, agree
/to have the old Viharn renovated/ in order to restore its historical
glory and significance.¹⁸⁻¹⁹ The temple was /and still is one of
the most important and influential temples/ throughout the past
/until the present time/.²⁰ There is only one Viharn and it has

10/11/67

the Viharn has received from the fire.²² As for the glorious past and the present deterioration of the Viharn, it is part of the ordinary occurrence.²³ When there is a glory, there is always a deterioration.²³ However, the monk committee and the government agree to have /the Viharn/ restored.²⁴ /This is because/ every monastary temple /this one is included/ is a holy shrine which every Buddhist comes to worship; therefore it needs to be restored.²⁴⁻²⁶ The temple is the core in which all Buddhist followers congregate.²⁶ Once they come into the temple compound and hear the temple bells, they experience peace and happiness.²⁷ Every temple tries to get rid of all unpleasant objects and to replace them with pleasant things.²⁸⁻²⁹ This type of renovation is necessary and it needs support from the lay community at large.³⁰ The local lay community of Wat Comthong cannot really finance /the total cost of/ the renovation because the community is rather small.³¹⁻³² Therefore the financial support must come from the lay community at large.³²⁻³³ A small contribution from all of you is needed in order to have the restoration successfully completed.³³⁻³⁴ This is why the abbot and the lay community decided to hold this alms of uncooked rice ritual.³⁵⁻³⁶ All the proceeds will go into the restoration funds.³⁶ The failure or the success of this project depends on your /financial support/.³⁷ Some of you have donated your labor, etc.³⁸ The success depends on the unity of the lay community at large.³⁸⁻³⁹ Unity brings prosperity.³⁹ Lord Buddha praised unity which I have mentioned.⁴⁰⁻⁴¹ Unity is a corperation from all members of the community, which leads us to prosperity.⁴¹⁻⁴² Therefore unity must be /preserved and/ protected.⁴² There are

three types of unity namely, unity in body (kaya), unity in speech (waja) and unity in mind (cai).⁴²⁻⁴³ When we come to a meeting, we begin to unite in our bodies.⁴⁴ Then when we agree on the restoration, we unite in speech.⁴⁵ When members of the lay community devote their time /and energy/ for the preparation of the ritual, we have united in mind.⁴⁶⁻⁴⁷ Therefore, unity is a great blessing among us.⁴⁸ There is another /aspect/ of the Dhamma, which is useful among us; and it is called faith (saṅgaha)⁴⁹⁻⁵⁰ Faith is a belief such as a belief in Lord Buddha, in the Dhamma, in the Sangha.⁵⁰⁻⁵¹ /There is also a belief/ in sin (bāb), in merit (bōn), in a virtue (khuna), in a consequence (tosa), in a productive /act/, in an unproductive act, etc.⁵¹⁻⁵² These beliefs are from faith.⁵² Anyone who has faith also believes in himself.⁵³ If we only think of the return on whatever we pursue, we are not a true believer.⁵⁴⁻⁵⁵ We lack faith and have no beliefs.⁵⁶ If we have beliefs, we must have faith in Lord Buddha, in the Dhamma, and in the Sangha.⁵⁶⁻⁵⁷ Once we have faith in the three Gems, we will receive merit /from whatever we do/.⁵⁸ You all Buddhist followers participate in this ritual, you depend on your faith.⁵⁸⁻⁵⁹

There is lots of merit (anisong) /for everyone who participates/ in this dāna.⁵⁹⁻⁶⁰ This /kind of/ merit can free its benefactor from all kilesa.⁶⁰ Kilesa accumulates in the five elements of being (kan) and become one's characteristics (sundārn).⁶⁰ We make merit through our daily alms (dāna) because we hope to get rid of kilesa which includes greed, anger, and obsession.⁶¹ If we cannot eliminate /kilesa/ from our characteristics and from our mind, at least we must try to reduce it.⁶¹⁻⁶² Making merit through

dāna has helped the donator to reduce his kilēsa.⁶² Anyone who is full of kilesa is also full of sadness and has moody and cloudy mind.⁶³ When this is the case, anything he does is unclean.⁶⁴⁻⁶⁵ The main reason is because the mind governs all the actions.⁶⁵ Any success depends on the mind, is from a Pali saying.⁶⁶ In Pali it is, "Pali ..."⁶⁶ Its translation may be stated as: "The Dhamma is the master."⁶⁷ Therefore, making merit through dāna, observing precepts (sīla), listening to sermons and/or meditating, is an act of cleansing the mind.⁶⁷ All kilesa will be gotten rid of from the mind.⁶⁸ Since we all are Buddhist followers, we all wish to achieve Nibban in which all sufferings and kilesa vanish.⁶⁸⁻⁶⁹ When we reach nibban, we are said to achieve the extremest happiness.⁶⁹ In Pali, it is said, "Pali"⁷⁰⁷¹ Its translation is "Nibban is the extremest happiness."⁷¹ As long as we let kilesa grow in /our mind/, we still have not reached Nibban.⁷¹⁷² We must try to give the daily morning alms, in order to aim for Nibban.⁷²⁻⁷³ If we do not success during this life time, we will try again in our future birth (s).⁷³ Kilesa such as greed can be driven away through a dāna in which we give things away and therefore our greed has been dispersed.⁷⁴⁻⁷⁵ When we sacrifice something /for someone/, we have reduced our stinginess /selfishness/.⁷⁵ This is another aspect of dispersing greed.⁷⁵ Anger can be /reduced/ by observing precepts.⁷⁵⁻⁷⁶ Ob-
 session can be cured through practicing meditation.⁷⁷ for Ob-
 session can be cured through practicing meditation.⁷⁷ As your today's dāna, it begins with receiving /the five/ precepts (sīla); and a sermon is given to conclude the rite.⁷⁸ It is shown that you all Buddhist followers have made merit through a dāna.⁷⁹ Every time when a merit making takes place, it must be conducted in this fashion

namely /healthy attitude/, strong emphasis on observing precepts (sīla) and practicing meditation,⁷⁹ and listening to a sermon.⁸⁰ These activities will brighten up the mind, and clear any doubt that may exist.⁸⁰

Presently, our ~~monastery~~ temple needs some money for the renovation.⁸¹ You all have made this dāna because ^{/you have/} of strong faith which must be preserved.⁸²⁻⁸³ With ~~this~~ kind of sacrificing from all of you, the renovation will be carried out successfully.⁸³⁻⁸⁴ I hope that you will help our monastery in its future restoration which is needed in the following years.⁸⁴⁻⁸⁶ In the future, when the abbot organizes a dāna rite in order to raise some funds for the restoration purpose, it is ^{/my/} hope that you all will sacrifice your labor as well as your money.⁸⁷ Your help will guarantee the success and that you will be recognized as true Buddhist followers (Phuttha sasarikachon) who have strong and true faith in Buddhism.⁸⁸ Your sacrifice will be recognized as a great sacrifice.⁸⁹ You will receive merit (anisong) in return without any question.⁸⁹⁻⁹⁰ This /kind of/ merit is in your heart.⁹⁰ It makes you happy.⁹¹ This is the merit that you will receive now, in the future and in your next birth.⁹²⁻⁹³ With this kind of goodness, having observed precepts (sīla), you will be born in heaven. I have no doubt in my mind about it at all.⁹³⁻⁹⁴ This sermon comes to end here.⁹⁵

~~Under the~~ Three Gems, I ask that you all are blessed with.⁹⁶⁻⁹⁷ Merit that you have received will protect you from any danger, and other diseases.⁹⁷⁻⁹⁸ You will be blessed with good health and long life to live.⁹⁸⁻⁹⁹ Any rightful wish that you have, you will receive. You all will be ~~successful~~ successful in everything you do.⁹⁹⁻¹⁰⁰